

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ»

۱. حجاب اسلامی وسیله‌ی مصونیت زن است؛ حجاب وسیله‌ی محدودیت زن نیست. (۹۶/۱۲/۱۷)
۲. اسلام برای مرد و زن این بینش را قائل است و می‌گوید که این دو موجود از لحاظ حقوق اساسی جامعه، ارزشهای معنوی، هدف‌های بزرگ، برخورداری از معنویات در زمینه علم و سلوک الی... هیچ تفاوتی با هم ندارند. (۷۴/۹/۱۶)
۳. [اسلام] در عین حال، زن و مرد را مؤظف کرده است که از اختلاط به صورت بی‌بندوبار، به طور جدی پرهیز کنند. اسلام یک حجاب بین آنها قرار داده است؛ آن هم حجابی از حیاء. حجاب شرم در میان زن و مرد، فطری انسان است. این نظر اسلام است. (۷۴/۹/۱۶)
۴. عظمت زن بودن را در آمیختن حجب و حیا و عفاف زنانه با عزت مسلمانانه و مؤمنانه، درک کنید. (۸۹/۲/۱۱)
۵. زن در این‌جا حجاب خودش را حفظ می‌کند. مردم ما چادر را انتخاب کرده‌اند. البته ما هیچ وقت نگفتیم که «حتماً چادر باشد، و غیرچادر نباشد.» گفتیم که «چادر بهتر از حجابهای دیگر است.» ولی زنان ما می‌خواهند حجاب خودشان را حفظ کنند. چادر را هم دوست دارند. چادر، لباس ملی ماست. چادر، پیش از آن که یک حجاب اسلامی باشد، یک حجاب ایرانی است. مال مردم ما و لباس ملی ماست. (۷۳/۷/۲۰)
۶. یکی از همین فعالیت‌های فاجعه‌آمیز، قضایای هفدهم دی بود که در زمان رضاشاه اتفاق افتاد. طبق نقشه‌ی دشمنان اسلام و ایران، به کمک روشنفکران آن روز متصل به دربار پهلوی، تصمیم گرفتند که زن ایرانی را از دائره‌ی عفاف و حجاب خود بیرون کنند و این نیروی عظیم ایمانی را که به برکت عفاف، زن همواره در جوامع مسلمان وجود داشته است، نابود کنند و بر باد بدهند. (۸۶/۱۰/۱۹)
۷. یکی از جنایات بزرگ رژیم طاغوت، همین مسئله‌ی هفده دی هست. کشف حجاب، از بین بردن آن حائل و فاصله‌ای که در اسلام میان دو جنس قرار داده شده است - که این برای سلامت زن و سلامت مرد است؛ برای سلامت جامعه است - تا همان بلائی که بر سر زن در جوامع غربی آمد، بر سر زن مسلمان ایرانی بیاورند. این اقدام را با چماق، رضاخان در داخل کشور انجام داد. (۸۶/۱۰/۱۹)
۸. زن غربی با ورود در منجلاب فساد، دستاوردش نابودی خانواده بود. این‌جور نبود که زن با برداشتن حجاب در میدان علم یا در میدان سیاست یا در میدان فعالیت‌های اجتماعی پیشرفت کند؛ همه‌ی اینها با حفظ حجاب و عفت ممکن بود و ما در نظام اسلامی این را تجربه کردیم. برداشتن حجاب، مقدمه‌ای برای برداشتن عفت بود؛ برای برداشتن حیا در جامعه‌ی اسلامی بود؛ برای سرگرم کردن مردم به عامل بسیار قوی و نیرومند جنسی بود؛ برای اینکه از همه‌ی کارهای دیگر بمانند؛ و یک مدتی هم موفق شدند، اما ایمان عمیق ملت ایران نگذاشت. زنهای مسلمان ما با وجود سختگیریها در طول زمان، در مقابل این فشار سرکوبگر مقاومت کردند؛ بعد از رفتن رضاخان به نحوی، در زمان خود او به نحوی، در طول دوران بقیه‌ی طاغوت هم به نحوی. لذا در همان دیماه ۱۳۵۶، روز هفدهم دیماه در مشهد، یک اجتماع عظیمی، تظاهراتی از زنان مسلمان با شعار «حفظ حجاب» راه افتاد. ما آنوقت در تبعید بودیم؛ خبر آن را شنیدیم که زنان مؤمن و مسلمان و شجاع یک چنین حرکتی را به راه انداختند. این، گوشه‌ای از فجایع رژیم طاغوت بود؛ نابود کردن آرمانهای دینی، ارزشهای اخلاقی، پیشرفت‌های

اقتصادی، عزت بین‌المللی و خلاصه بر باد دادن سرمایه‌های یک ملت جزو کارهایی بود که آن رژیم طاغوت و سياهکار انجام داد. (۸۶/۱۰/۱۹)

۹. حجاب، تکریم آن کسی است که در حجاب است. حجاب زن، تکریم زن است. در بیشتر کشورها - حالا من «بیشتر» که میگویم، چون همه را اطلاع ندارم - در گذشته، در قدیم، در همین اروپا تا دویست سیصد سال پیش زنهای اعیان و اشراف حجابی روی صورتشان می انداختند؛ در بعضی از فیلمهای قدیمی شاید دیده باشید. یک حجاب می انداختند که چشمها به روی آنها نیفتد. این، تکریم است. در ایران باستانی زنهای اعیان و اشراف و رؤسا همه باحجاب بودند؛ زنهای افراد پائین و طبقات پست، نه، بی حجاب هم می آمدند؛ مانعی هم نبود. اسلام آمد این تبعیض را گذاشت کنار، گفت خیر، زن باید باحجاب باشد؛ یعنی این تکریم مال همه‌ی زنان است. این است نظر اسلام. آن وقت آنها حالا شده‌اند طلبکار، ما شده‌ایم بدهکار! آنها بدهکارند؛ آنها باید بگویند چرا زن را مثل یک کالا وسیله‌ی شهوت‌رانی قرار دادند. یک آماری را همین دیروز برای من نقل کردند - آمار مال یک هفته قبل است - که یک سوم زنهای دنیا از دست مردها کتک می خورند! به نظر من اشک انسان در می‌آید؛ این گریه‌آور است. و این بیشتر در کشورهای صنعتی است؛ در کشورهای فرنگی است و ناشی از همان خشونت‌های جنسی و مطالبات خشن جنسی است که مرد از زن دارد. این هوچی گریهای آنها در مورد زن است؛ آن وقت راجع به زن بحث می کنند: شما حجاب را اجباری کردید. خود آنها بی حجابی را اجباری می کنند، دختر دانشجو را تو دانشگاه راه نمی دهند، به خاطر اینکه روسری دارد، آن وقت به ما می گویند چرا شما حجاب را اجباری کردید! این در جهت کرامت زن است، آن در جهت پرده‌داری و بی احترامی به زن است. و از این قبیل مواردی هست که اینها هوچی گریهای غرب است. (۸۶/۱۰/۱۳)

۱۰. اکثر قریب به همه‌ی شماها چاقچور را ندیده‌اید. چادر و چاقچور و روبند، نوع بسته‌ی حجاب اسلامی - ایرانی بود. با آن حالت، اینها وارد این میدان شدند. حالا یک عده‌ای خیال می کنند زن تا وقتی که بی حجاب نباشد، بی اخلاق نباشد، نمی تواند در میدانهای گوناگون اجتماعی و سیاسی وارد شود. در همین انقلاب خود ما، در بعضی از نقاط کشور، زنها زودتر از مردها اجتماع راه انداختند، در خیابانها حرکت راه انداختند و مقابله کردند؛ که ما اطلاع قطعی داریم. در دوران انقلاب همین جور، در مبارزات گوناگون بعد از پیروزی انقلاب همین جور، در جنگ تحمیلی همین جور. بارها من این را گفته‌ام؛ در زیارت خانواده‌های شهداء، اغلب اوقات مادران شهید را شجاع‌تر و مقاوم‌تر از پدران شهید یافتیم. (۹۱/۲/۲۳)

۱۱. رضاخان قلدر وقتی خواست از غرب برای ما سوغات بیاورد، اولین چیزی که آورد، عبارت از لباس و رفع حجاب بود؛ آن هم با زور سر نیزه و همان قلدری قزاقی خودش! لباسها نباید بلند باشد؛ باید کوتاه باشد؛ کلاه باید این‌طوری باشد؛ بعد همان را هم عوض کردند: اصلاً باید کلاه شاپو باشد! اگر کسی جرأت می کرد غیر از کلاه پهلوی - کلاهی که آن موقع با این عنوان شناخته می شد - کلاه دیگری سرش بگذارد، یا غیر از لباس کوتاه چیزی بپوشد، باید کتک می خورد و طرد می شد. این چیزها را از غرب گرفتند! زنها حق نداشتند حجابشان را حفظ کنند؛ نه فقط چادر - چادر که برداشته شده بود - اگر روسری هم سرشان می کردند و مقداری جلوی چانه‌شان را می گرفتند، کتک می خوردند! چرا؟ برای این که در غرب، زنها سربرهنه می آیند! اینها را از غرب آوردند. چیزی را که برای این ملت لازم بود، نیاوردند. علم که نیامد، تجربه که نیامد، جدّ و جهد و کوشش که نیامد، خطرپذیری که نیامد - هر ملتی بالاخره خصوصیات خوبی دارد - اینها را که نیاوردند. آنچه را هم که

آوردند، بی دریغ قبول کردند. فکر و اندیشه را آوردند، اما بدون تحلیل قبول کردند؛ گفتند چون غربی است، باید قبول کرد. (۸۰/۲/۱۲)

۱۲. اسلام به خانواده اهمیت می دهد. تمام دعوی امروز بلندگوها و بوقهای تبلیغاتی غربی با مسلمین هم بر سر همین است. شما ببینید که در مقابل «حجاب» چه حساسیتی نشان می دهند! این حجاب اگر در جمهوری اسلامی باشد، آن را زشت می شمارند. اگر در دانشگاههای کشورهای عربی باشد، که دختران جوان دانشجو، با معرفت و آگاهی و با میل و اختیار خود به حجاب روی آورده اند، حساسیت نشان می دهند. اگر در بین احزاب سیاسی باشد، حساسیت نشان می دهند. اگر در مدارس و حتی دبستانهای کشورهای خودشان هم باشد - با این که زیردست خودشان است - حساسیت نشان می دهند. پس، نقطه دعوا در این جاست. (۷۳/۷/۲۰)

۱۳. مرحوم حاج آقا نورالله اصفهانی برای اینکه بتواند با استبداد رضاخانی در آغاز حکومت او مقابله کند، قم را پناهگاه خود قرار داد؛ به قم آمد و علمای شهرهای مختلف از نقاط مختلف کشور در قم جمع شدند؛ که البته با سرکوب حکومت مستبد چکمه پوش پهلوی مواجه شدند و مرحوم حاج آقا نورالله مسموم شد و به شهادت رسید. بعد از آن در همین صحن مطهر، یک عالم دینی بانقوا فریادش را علیه کشف حجاب بلند کرد و همه را متوجه خود کرد. رضاخان از تهران بلند شد آمد، آن مرد عالم و متقی و پرهیزگار و مجاهد و معنوی را زیر مشت و لگد گرفت. مقابله‌ی با دستگاه پهلوی در قم دارای این سوابق است. پس مسئله فقط از دوران شروع مبارزات روحانیت در سال ۴۱ نیست. همه‌ی اینها موجب شده بود که حکومت طاغوت با قم به صورت یک دشمن برخورد کند. لذا آبادانی و عمران در قم نبود، صرف بودجه‌های لازم در قم نبود، امکانات گوناگون نبود؛ یعنی کمتر از نقاط دیگر به قم توجه می کردند. بسیاری از نیازهای مردم در دوره‌ی طاغوت نادیده انگاشته می شد و به مردم نمی رسیدند؛ آنها کارهای دیگری داشتند؛ لیکن قم باز در مقایسه‌ی با بسیاری از شهرهای دیگر محروم‌تر بود. وضع قم این است. (۸۹/۸/۵)

۱۴. همیشه به شکل غلطی در نظامهای طاغوتی به زن نگاه شده؛ امروز در غرب هم همین جور است. حالا عده‌ای از زنان - مثل خیلی از مردان - در همین نظامهای غربی شخصیت‌های برجسته و محترم و پاکیزه‌ای ممکن است در بیایند، لیکن نگاه عمومی به زن که در فرهنگ غربی نهادینه شده، نگاه غلطی است؛ نگاه ایزاری است، نگاه اهانت‌آمیز است. از نظر غرب، علت اینکه شما نباید توی چادر باشید، نباید حجاب داشته باشید، این نیست که آزاد باشید. شما دارید می گوئید من با حجاب هم آزادی دارم. او چیز دیگری مورد نظرش است؛ زن را برای نوازش چشم مرد، برای بهره‌وری نامشروع مرد، می خواهند به شکل خاصی در جامعه ظاهر بشود. این، بزرگترین اهانت به زن است؛ حالا ولو با چندین لفاف تعارف‌آمیز این را بپوشانند و اسمهای دیگری رویش بگذارند. (۸۸/۷/۲۸)

۱۵. شما ببینید الان چقدر خرج می کنند و زحمت می کشند، برای این که حجاب را در دنیا از بین ببرند؛ کشورهایی که خودشان را مهد آزادی هم می دانند، می بینید که چه می کنند برای مبارزه با حجاب. حالا همه آن تشکیلاتی که با حجاب مبارزه می کنند یک طرف، این خواهر ورزشکار مؤمن و دختر جوان ما که با حجاب اسلامی و لباس محجّب - یا با چادر یا با آن شکل زیبای ارزشی - جلو دوربینهای دنیا ظاهر می شود و نشان می دهد که به این ارزش پایبند است و این

صحنه در همه دنیا منعکس می شود، این یک طرف دیگر؛ او در واقع با این کار، همه آن تبلیغات را خنثی می کند. (۸۳/۷/۱۴)

۱۶. ما هم وقتی به جامعه‌ی خودمان نگاه می کنیم، می بینیم یک عده آدمهای درس خوانده و تحصیل کرده و مدعی روشنفکری وقتی اسم دموکراسی و یا مردم‌سالاری و احترام به رأی مردم می‌آید، فوراً ذهنشان به طرف امریکا می رود! آنها دروغ می گویند و مطلقاً به دموکراسی و آزادی و آراء مردم احترام نمی گذارند؛ نمونه‌اش ممنوعیت حجاب در مدارس برخی کشورهای اروپایی است. اجازه نمی دهند دختر محصل با روسری به کلاس برود و درس بخواند. پس امروز مشی اساسی استکبار عبارت است از کلاه سر دنیا گذاشتن، کلاه سر بشریت گذاشتن؛ به قول عربها: «التعتیم الاعلامی»؛ یعنی غبارآلود کردن فضا، یا به تعبیر قدیمی خود ما «گل آلود کردن آب». اگر در این فضا که همه‌جا را تاریک کرده‌اند، یک نفر پیدا شود که نورافکنی بیندازد، اینها چه حالی دارند و نسبت به او چه موضعی می گیرند؟ شما همان کسی هستید که نورافکن می اندازید. لذا با روحانیت اسلام و بخصوص با روحانیت شیعه مخالفند؛ علتش هم این است که روحانیت شیعه مستقل است. (۸۳/۴/۱۵)

۱۷. بین زن و مرد یک حجاب گذاشته شده است: با هم حرف می زنند، معامله می کنند، دعوا می کنند، دوستی می کنند؛ اما با یک حجاب و حفاظ. این در اسلام هست و بایستی رعایت شود. ارتباط زن و مرد را در این مکالمات و محاورات بایستی رعایت کرد. گاهی ارتباط زن و مرد در بعضی از صحنه‌ها طوری نزدیک و خودمانی است که آدمی که پای تلویزیون نشسته واقعاً خجالت می کشد؛ ما که پیرمردیم، درعین حال خجالت می کشیم! هر چه بتوانید، اینها را مراعات کنید. (۸۱/۱۱/۱۵) (دیدار با مسئولان سازمان صدا و سیما)

۱۸. درعین حال آن چیزی که در اساس لازم است و مهمتر از همه است، این است که شما ذهن این دختر جوان، یا این زن جوان را - که عمده هم خانمهای جوان هستند - با اهمیت حجاب آشنا کنید؛ یعنی به او تفهیم کنید که حجاب از لحاظ شرعی و از لحاظ منطقی این است. در ذهن او، استدلال صحیح را در مورد رعایت حجاب راسخ کنید. امیدواریم که ان شاءالله روزبه‌روز بهتر شود. البته یکی از عواملی هم که در این زمینه تأثیرات منفی دارد، برخی از این فیلمهایی است که بعضی از زندگیهای غربی را در دسترس همه می گذارد. اینها در سست کردن ذهنیت مردم نسبت به مسأله‌ی حجاب بی تأثیر نیست. (۷۷/۱۲/۴)

۱۹. ما در مورد خانمها، حجاب و آن حفاظ زنانه را - که در واقع احترام به زن است - مظهر تقوا می دانیم. (۷۷/۱۱/۱۳)

۲۰. شما امروز هم که در دنیا نگاه کنید، می بینید یکی از مشکلات زنان در دنیای غرب، بخصوص در کشور ایالات متحده امریکا، همین است که مردان با تکیه به زورمندی خودشان، به عفت زن تعدی و تجاوز می کنند. آمار منتشر شده از سوی مقامات رسمی خود امریکا را من دیدم که یکی مربوط به دادگستری امریکا و یکی هم مربوط به یک مقام دیگری بود. آمارها واقعاً وحشت‌انگیز است. در هر شش ثانیه، یک تجاوز به عنف در کشور امریکا صورت می گیرد! ببینید چقدر مسأله عفت مهم است و وقتی بی‌اعتنایی کردند، قضیه به کجا می رسد. هر شش ثانیه، یک تجاوز به عنف! برخلاف تمایل زن، مرد زورگو، ظالم، بی بندوبار و بی عفت بتواند به حریم عفت زن تعدی و تجاوز کند. اسلام اینها را ملاحظه می کند. مسأله حجاب که این همه مورد توجه اسلام است، به خاطر اینهاست. پس، مسأله حفظ عفاف و اهمیت دادن به حجاب و عفاف هم مسأله دیگری است. (۷۶/۷/۳۰)

۲۱. فکر رشد زنان از لحاظ معنوی و اخلاقی، بایستی یک فکر رایج در میان خود زنان باشد. خود بانوان باید بیشتر به این مسأله بیندیشند. خود آنها به معارف، به معلومات، به مطالعه و به مسائل اساسی زندگی رو کنند. همان تربیت غلط غربی موجب شد که در دوران حکومت طاغوت در این کشور، زنان به آرایش، تجمّلات، زینتهای بی خودی، تبرّج و خودنمایی تمایل پیدا کنند، که این هم از نشانه‌های مردسالاری است. یکی از نشانه‌های مردسالاری غربیها همین است که زن را برای مرد می‌خواهند؛ لذا می‌گویند زن آرایش کند، تا مرد التذاذ ببرد! این مردسالاری است، این آزادی زن نیست؛ این در حقیقت آزادی مرد است. می‌خواهند مرد آزاد باشد، حتی برای التذاذ بصری؛ لذا زن را به کشف حجاب و آرایش و تبرّج در مقابل مرد تشویق می‌کنند! البته این خودخواهی را بسیاری از مردان در جوامعی که از دین خدا بهره‌مند نبودند، از دورانهای قدیم هم داشتند، امروز هم دارند؛ غربیها هم مظهر اعلاّی این بودند. پس، این مسأله که زن به سمت معرفت، علم، مطالعه، آگاهی، کسب معلومات و معارف حرکت کند، باید در میان خود بانوان خیلی جدّی گرفته شود و به آن اهمیت بدهند. (۷۶/۷/۳۰)

۲۲. مسأله بعد، مسأله اهمیت دادن به عفاف در زن است. هر حرکتی که برای دفاع از زنان انجام می‌گیرد، باید رکن اصلی آن رعایت عفاف زن باشد. همان‌طور که عرض کردم، در غرب به خاطر این که به این نکته توجه نشد - یعنی مسأله عفت زنان مورد اهتمام قرار نگرفت و به آن اعتنایی نکردند - کار به این بی بندو باریها کشید. نباید بگذارند عفت زن - که مهمترین عنصر برای شخصیت زن است - مورد بی اعتنایی قرار گیرد. عفت در زن، وسیله‌ای برای تعالی و تکریم شخصیت زن در چشم دیگران، حتی در چشم خود مردان شهوتران و بی بندوبار است. عفت زن، مایه احترام و شخصیت اوست. این مسأله حجاب و محرم و نامحرم و نگاه کردن و نگاه نکردن، همه به خاطر این است که قضیه عفاف در این بین سالم نگهداشته شود. اسلام به مسأله عفاف زن اهمیت می‌دهد. البته عفاف مرد هم مهم است. عفاف مخصوص زنان نیست؛ مردان هم باید عقیف باشند. منتها چون در جامعه، مرد به خاطر قدرت جسمانی و برتری جسمانی، می‌تواند به زن ظلم کند و برخلاف تمایل زن رفتار نماید، روی عفت زن بیشتر تکیه و احتیاط شده است. (۷۶/۷/۳۰)

۲۳. امروز در قلب اروپا، دختر محجّبه دبستانی افتخار می‌کند و می‌گوید: «من مسلمانم و می‌خواهم با حجاب به مدرسه بروم.» امروز ملّتی مثل ملّت بوسنی هرزگوین، در قلب اروپا، با وجود این همه دشمنی و فشاری که علیه آن هست، می‌ایستد و می‌گوید: «من مسلمانم.» خسارت این مسلمانی را هم تحمّل می‌کند، چوبش را هم می‌خورد؛ ولی می‌ایستد. (۷۴/۳/۱۴)

۲۴. ما امروز بحمدالله چقدر زنان دانشمند و عالم در رشته‌های مختلف در جامعه‌مان داریم؛ دانشجویان کوشا و با استعداد و با ارزش، فارغ‌التحصیلان سطح بالا، پزشکان ممتاز و طراز بالا! امروز در جمهوری اسلامی رشته‌های گوناگون علمی در اختیار خانمهاست؛ زنهایی که عفاف و عصمتشان را هم حفظ کردند، طهارت زنانه را هم حفظ کردند، حجاب را هم - به شکل کامل - حفظ کردند، به تربیت فرزند هم به شیوه اسلامی می‌رسند، شوهرداری را نیز همان‌طوری که اسلام گفته است انجام می‌دهند، فعالیت علمی و سیاسی هم می‌کنند. الان در بین شما - مجموع خانمهایی که این‌جا تشریف دارید - عدّه زیادی هستند که فعالیت‌های سیاسی و اجتماعی دارند؛ آن هم فعالیت‌های ممتاز و برجسته؛ چه خانمهای مجرد، چه خانمهایی که متأهلند و همسران آنها افتخار می‌کنند و باید هم افتخار کنند که زنهایشان در میدانهای گوناگون پیشتازند. با روحیه اسلامی و در محیط اسلامی، زن می‌تواند به کمال واقعی خود برسد؛ دور از آن هرزگیها، دور از آن تجمّل‌گراییها و دور از پست‌شدن و حقیرشدن در مقابل مصرف. (۷۱/۹/۲۵)

۲۵. ما زن را به عفت، به عصمت، به حجاب، به عدم اختلاط و آمیزش بی حد و مرز میان زن و مرد، به حفظ کرامت انسانی، به آرایش نکردن در مقابل مرد بیگانه - برای آن که چشم او لذت نبرد - دعوت می کنیم. این بد است؟ این کرامت زن مسلمان است. این کرامت زن است. آنهایی که زن را تشویق می کنند که خود را به گونه‌ای آرایش دهد که مردان کوچه و بازار به او نگاه کنند و غرایز شهوانی خودشان را ارضا کنند، باید از خودشان دفاع کنند که چرا زن را تا این حد پایین می‌آورند و تذلیل می‌کنند؟! آنها باید جواب بدهند. فرهنگ ما، فرهنگی است که انسانهای والا و اندیشمند غرب هم آن را می‌پسندند و رفتارشان همین‌طور است. در آن جا هم خانمهای عفیف و سنگین و متین و زنهایی که برای خودشان ارزشی قائلند، حاضر نیستند خودشان را برای ارضای غرایز شهوانی بیگانگان و هرزه‌چشمها وسیله‌ای قرار دهند. فرهنگ منحط غربی، از این قبیل زیاد دارد. (۷۱/۹/۲۵)

۲۶. ... چادر بهترین نوع حجاب است. البته میتوان محجبه بود و چادر هم نداشت؛ منتها همین جا هم بایستی آن مرز را پیدا کرد. بعضیها از چادر فرار می‌کنند، به خاطر این که هجوم تبلیغاتی غرب دامنگیرشان نشود؛ منتها از چادر که فرار می‌کنند، به آن حجاب واقعی بدون چادر هم رو نمی‌آورند؛ چون آن را هم غرب مورد تهاجم قرار می‌دهد! (۷۰/۱۰/۴)

۲۷. امروز پرچم استقلال هویتی و فرهنگی زنان در دست زنان ایرانی است؛ امروز بانوان ایرانی با حفظ حجاب، استقلال هویتی خودشان و استقلال فرهنگی خودشان را دارند اعلام می‌کنند و به دنیا صادر می‌کنند؛ یعنی دنیا سخن جدیدی دارد می‌شنود. زن می‌تواند در میدانهای اجتماعی حضور فعال داشته باشد، تأثیرگذاری اجتماعی عمیق داشته باشد. امروز زنان کشور ما در بخشهای مختلف چنین تأثیرگذاری‌ای دارند؛ در عین حال حجاب و عفاف و وجه تمایز میان زن و مرد، فاصله‌ی میان زن و مرد، در معرض سوءاستفاده مردان قرار نگرفتن، خود را در حد وسیله‌ی التذاذ مردان بیگانه و زیاده‌طلب پایین نیاوردن و تحقیر نکردن، جزو خصوصیات زن ایرانی و زن مسلمان امروز است. ما البته این الگو را داریم، این چهارچوب را داریم، در میان بانوان ما کسانی هستند در حد بسیار خوب، بعضی در حد اعلای این الگو دارند زندگی می‌کنند، بعضی هم در حدود متوسطند؛ به هر حال، این الگو وجود دارد و مبنای کار زن ایرانی این است. (۹۶/۱۲/۱۷)

۲۸. آن چیزی که من می‌خواهم عرض بکنم اینها نیست؛ اینها را بارها گفته‌ایم، همه هم می‌دانیم، همه هم می‌دانند، دشمنان ما هم می‌دانند که جمهوری اسلامی استحکامش متکی به مردم است، متکی به ایمانها است، متکی به جوانان پرشور و علاقه‌مند است، متکی به آن خط و راه درستی است که امام بزرگوار ترسیم کرده؛ داریم حرکت می‌کنیم، دیگران هم هر کار می‌خواهند بکنند، بکنند؛ هر چه می‌خواهند بگویند، بگویند؛ غلطی هم نمی‌توانند بکنند؛ اینکه مشخص است. من می‌خواهم مسئله‌ی حجاب را ذکر کنم و اشاره کنم: پولهای زیادی خرج می‌کنند، فعالیت زیادی می‌کنند، صدها رسانه را - از انواع و اقسام رسانه‌ها - به کار می‌گیرند برای اینکه بتوانند روی این نقطه‌ی حساس، [یعنی] نقطه‌ی هویت مستقل فرهنگی زن مسلمان، اثرگذاری کنند؛ دشمنان ما واقعاً خودشان را در خارج از کشور [برای این کار] می‌کشند؛ از طرق مختلف؛ حالا چقدر پول خرج می‌شود برای اینکه بتوانند این تلویزیون‌ها و این رادیوها و این فضای مجازی و این سایت‌های اینترنتی را به کار بیندازند - مدام تبلیغ بکن، بگو، صد بار - که چه بشود؟ که نتیجه‌اش بالاخره این بشود که مثلاً فرض کنید چهار دختر فریب بخورند و در خیابان حجابشان را بردارند. این همه خرج، این همه زحمت، این همه فکر، پشت سر این کار است، دارند تلاش می‌کنند، [اما] تلاششان عقیم است؛ نتیجه‌اش این است که چهار نفر - حالا چهار دختر در گوشه کناری -

فربخوردند یا انگیزه‌های گوناگونی پیدا کنند؛ بعضی‌شان هم ممکن است پول بگیرند - حالا من نمی دانم، نمی توانم قطعاً بگویم- و این روسری را از سرشان بردارند یعنی مثلاً ما چه شدیم! نتیجه‌ی همه‌ی آن تلاش، خلاصه می شود در این نتیجه‌ی کوچک حقیر. (۹۶/۱۲/۱۷)

۲۹. خب، تا اینجا مسئله‌ای نیست؛ [اما] آنچه بنده را حساس می کند، این است که ناگهان شما می بینید از دهان یک گروهی از افرادی که جزو خواص محسوب می شوند، مسئله «حجاب اجباری» مطرح می شود؛ معنایش این است که یک عده‌ای نادانسته - حالا من می گویم نادانسته؛ ان شاء الله نادانسته است- همان خطی را دنبال می کنند که دشمن با آن همه خرج نتوانسته است آن خط را در کشور به نتیجه برساند؛ همان خط را دارند دنبال می کنند؛ در بین اینها روزنامه‌نگار هست، در بین اینها روشنفکرنا هست، در بین اینها آخوند و معمم هست. [می گویند] «امام که فرمودند باید زنها باحجاب باشند، همه‌ی زنها را نگفتند!» حرف بی خود! ما بودیم آن وقت، ما خبر داریم؛ چطور این جور است؟ امام در مقابل یک منکر واضحی که به وسیله‌ی پهلوی و دنباله‌های پهلوی در کشور به وجود آمده بود، مثل کوه ایستاد، گفت باید حجاب وجود داشته باشد. در مقابل همه منکرات، امام همین جور محکم ایستاد. همان وقت بحث تجارت مشروبات الکلی بود؛ ما در شورای انقلاب بودیم، جلسات مشترکی با دولت داشتیم، همان وقت کسانی بودند که معتقد بودند تجارت مشروبات الکلی برای کشور فایده دارد، ما از این فایده چطور صرف نظر کنیم؛ مایل بودند این تجارت ادامه پیدا بکند، از بیرون شراب بیاورند. امام قرص و محکم ایستاد؛ در مقابل حرام الهی، امام بزرگوار می ایستاد و ایستاد؛ این حرام الهی بود. حالا آقا از آن طرف درآمده [می گوید] که «آقا! این گناه که مثلاً از غیبت بزرگ تر نیست؛ چرا شما در مقابل غیبت کسی را تعقیب نمی کنید، در مقابل این [کار] که مثلاً روسری را بردارد یا بی حجاب باشد، تعقیب می کنید». ببینید چه [خطایی]؟ عدم تشخیص؛ آنچه انسان [از آن] رنج می برد، این است که تشخیص نیست. ما که نگفتیم اگر کسی در خانه‌ی خودش در مقابل نامحرم روسری‌اش را برداشت، ما او را تعقیب می کنیم؛ [خیر] ما او را تعقیب نمی کنیم، در خانه‌ی خودش است، کار شخصی می کند. (۹۶/۱۲/۱۷)

۳۰. شارع مقدس بر حکومت اسلامی تکلیف کرده است که مانع از رواج حرام الهی در جامعه بشود؛ حکومت اسلامی موظف است در مقابل حرام بایستد، در مقابل گناه بایستد. امروز ما در داخل کشور، مفتخریم به حجاب زنانمان؛ زنان ما با چادر - که یک حجاب ایرانی است؛ چادر، حجاب ایرانی است- و با حجاب اسلامی، به بالاترین رتبه‌های علمی رسیده‌اند، به بالاترین رتبه‌های هنری و فرهنگی رسیده‌اند، جزو برجسته‌ترین‌ها شدند، در مسائل اجتماعی اثرگذاری کردند؛ در عین حال خانه‌داری‌شان را هم کردند، بچه‌شان را هم تربیت کردند، شوهرداری هم کردند. این که ما بیایم قوانین را همین طور دائم دور بزنیم برای اینکه یک جوری میل غلط انحرافی فرهنگ غربی را در کشورمان ایجاد کنیم، خطای بزرگی است؛ یک عده‌ای این خطا را می کنند. (۹۶/۱۲/۱۷)

۳۱. آرمان جوانها چه بود؟ اینهایی که رفتند جنگیدند با چه اهداف بلندی رفتند جنگیدند؟ آیا مسئله فقط یک جنگ ارضی و مرزی و مانند اینها بود که دشمنی متعرض مرزهای ما شده و ما می خواهیم دشمن را عقب بزنیم؟ فقط این بود؟ آرمان پدر و مادرها چه بود؟ این پدر و مادری که این جوان را تربیت کرده، حاضر نیست یک خار به پای این جوانش برود، حاضر نیست این جوان اندک بیماری پیدا کند، این جوان را همین طور می فرستد به طرف جبهه، درحالی که خیلی مطمئن نیست که او برخواهد گشت؛ این خیلی مهم است. این پدر و مادرها با چه آرمانی این جوان را فرستادند؟ اینها مهم است، به اینها توجه

کنید؛ خیلی‌ها سعی می‌کنند اینها را مکتوم نگه دارند. آرمانشان اسلام بود، آرمانشان خدا بود، آرمانشان حکومت دینی و اسلامی بود؛ این بود که این جوان را می‌کشاند می‌برد جبهه. کسی که باور ندارد، وصیت‌نامه‌ها را نگاه کند؛ اینکه امام بزرگوار توصیه می‌کردند که پنجاه سال عبادت کردید خدا قبول کند، بروید یک بار هم این وصیت‌نامه‌ها را بخوانید؛ این به‌خاطر این است که این وصیت‌نامه نشان می‌دهد که این جوان برای چه آمده؛ چه جاذبه‌ای، چه مغناطیسی او را حرکت داده؛ از هوسهای جوانی بگذرد، از درسش بگذرد، از دانشگاهش بگذرد، از محیط راحت زندگی کنار پدر و مادر بگذرد، بیاید در سرمای منطقه‌ی غرب یا گرمای منطقه‌ی خوزستان، آنجا با دشمن بجنگد و جانش را کف دستش بگیرد. جنگیدن با دشمن هم از دور یک چیز آسانی به نظر می‌آید؛ تا کسی نرود آنجا، صدای توپ و تفنگ و انفجار و مانند اینها را نبیند و نشنود، درست درک نمی‌کند که چه خبر است. این جوان پا می‌شود می‌رود آنجا، جانش را کف دستش می‌گیرد، از خطرات عبور می‌کند، برای چه؟ این در وصیت‌نامه‌ها منعکس است؛ برای خدا، برای امام، برای حجاب. دیدید در وصیت‌نامه‌های شهدا چقدر درباره‌ی حجاب توصیه شده؛ خب، حجاب یک حکم دینی است؛ این آرمان شهیدان فراموش نشود. این جور نباشد که تصوّر بشود «فقط یک جنگی بود مثل جنگهایی که بقیه دارند در دنیا می‌کنند؛ بالاخره هر کشوری دشمنی دارد، گاهی جنگی اتفاق می‌افتد، جوانهایی می‌روند در جبهه و می‌جنگند؛ کشته می‌شوند یا زنده بر می‌گردند یا مجروح برمی‌گردند؛ اینها هم مثل آنها»، این نبود قضیه؛ قضیه دین بود، قضیه آرمان الهی بود، قضیه حاکمیت اسلام بود، قضیه انقلاب بود، اسلام انقلابی بود که اینها را می‌کشاند. (۹۵/۷/۵)

۳۲. [به کاروان ورزشی بازگشته از المپیک] قهرمانانی که با مدال‌آوری دل ملت را شاد کردند؛ به پهلوانانی که از حق خود بر اثر ناداوریه‌ها محروم شدند؛ به ورزشکارانی که عدم موفقیت آنان از ارزش تلاش و کوشش آنها نمی‌کاهد؛ به بانوان ورزشکاری که نشانه افتخارآمیز پوشش زن ایرانی را به رخ همگان کشیدند، به بانوی شجاعی که با حجاب کامل در پیشانی کاروان درخشید، و به مربیان و پیش‌کسوتان ورزش کشور، خوشامد می‌گویم و از همه شما سپاسگزاری می‌کنم. قدر شما را می‌دانیم. (۹۵/۶/۲)

۳۳. خب، خوشبختانه، در طول این سالها ورزشکارهای ما در محیط ورزشی کارهای خوب و برجسته‌ای هم انجام داده‌اند؛ نمی‌خواهم بگویم همه‌ی ورزشکارها این‌جوری بوده‌اند اما بوده‌اند در بین ورزشکارها کسانی که مایه‌ی افتخار شده‌اند. خب، افتخار فقط این نیست که سرود ملی‌مان را بخوانند؛ البته این افتخار است، خوب است و چیز برجسته‌ای است اما بالاتر از این افتخار، این است که مثلاً فرض کنید کشتی‌گیر ما با آن حریف صهیونیست کشتی نگیرد؛ این خیلی کار بزرگی است؛ یا آن قهرمان خانم بیاید روی سگوی قهرمانی با چادر بایستد، [خانم سمیه حیدری، نایب قهرمان جودو در بازی‌های آسیایی] این خیلی مهم است. ببینید چه کسی طاقت می‌آورد در مقابل چشمهای ملامتگر و پرسشگر دنیای مادی که افتخار زن به این است که حتماً لخت بیاید [این کار را بکند]؟ مردها سرتاپایشان پوشیده است، زن حتماً بایستی لخت بیاید؛ یعنی حتماً بایستی یک قسمتی از بدنش برهنه باشد و دیده بشود؛ یعنی کار غلط، کار عوضی، کار کاملاً مودبانه و سیاست‌بازی‌شده؛ در یک چنین دنیایی یک خانمی با چادر یا با یک حجاب کامل اسلامی می‌رود روی آن سگو می‌ایستد و جایزه‌ی قهرمانی‌اش را می‌گیرد؛ این خیلی مهم است؛ این از آن پرچم که می‌رود بالا مهم‌تر است؛ این نشان‌دهنده‌ی روحیه‌ی قوی ایرانی مسلمان است؛ این نشان می‌دهد که در مقابل موج توهّمات و احساسات توهّم‌آمیز، این [فرد] شکست نمی‌خورد و مغلوب نمی‌شود.

هویت یک ملت و استحکام عنصر و فلز یک ملت را که فلز محکم و مقاومی دارد، این جور می شود فهمید؛ اینها خیلی باارزش است. خب الحمدلله ما داشته‌ایم؛ حالا من کشتی را مثال زدم؛ در والیبال و در جاهای دیگر [هم] داشتیم که حاضر نشدند در مقابل دشمن بازی کنند و موجب این شده که اینها عقب بمانند در مسابقه؛ قبول کردند؛ اما دنیا اینها را تحسین کرد. این مثل همان رفتن به میدان جنگ است؛ یعنی همان روحیه، همان استحکام شخصیت و هویت را که آنجا انسان مشاهده می کند، اینجا هم مشاهده می کند؛ اینها خیلی با ارزش است. ان‌شاءالله باید شما کاری بکنید که محیط ورزش این جور محیطی بشود. عکس این را هم داشته‌ایم؛ ما در محیطهای ورزشی، جور دیگرش را هم داشته‌ایم، دیده‌ایم، شنیده‌ایم، اطلاع پیدا کرده‌ایم. کاری کنید که ان‌شاءالله محیط ورزش به این سمت حرکت کند. البته این کار شما، ابتکار «بزرگداشت شهدای ورزشکار» یک قدم خیلی خوبی است؛ این بسیار قدم خوبی است و همین چند موردی که ذکر کردید مهم است. (۹۴/۱۰/۲۱)

۳۴. بعضی‌ها کار فرهنگی را در داخل دانشگاه با کنسرت و اردوهای مختلط اشتباه گرفته‌اند؛ خیال می کنند کار فرهنگی این است؛ می گویند باید دانشجوی شاد باشد! شاد بودن برای هر محیطی چیز خوبی است اما چه جوری؟ به چه قیمتی؟ غربی‌ها چقدر بهره برده‌اند از این اختلاط دختر و پسر که ما بهره ببریم؟ یک روزی به ما می گفتند که در اروپا - آن روز اروپا را مطرح می کردند - حجاب نیست و زن و مرد با هم قاطی‌اند، هوس و شوق جنسی هم در آنجا طبعاً کنترل شده است. خب، حالا شما نگاه کنید ببینید همین جور است؟ آیا هوسها کنترل شده است یا هوسها تحریک شده است؟ این همه جنایت جنسی امروز دارد در آمریکا و در اروپا اتفاق می افتد؛ به جنس مخالف هم دیگر حالا اکتفا نمی کنند! و از این بدتر هم خواهد شد. اسلام انسان را شناخته است که حکم حجاب را داده، حکم عدم اختلاط زن و مرد را داده. اسلام من و شما را شناخته؛ [انسان] مال خدا است و [او] آفریننده‌ی ما است. اردوی مختلط یعنی چه؟ کوهنوردی مختلط، اردوی مختلط، گاهی حتی خارج از کشور! نه، کار فرهنگی ماهیت دیگری دارد، مفهوم دیگری دارد. مسئولین فرهنگی دانشگاه‌ها بفهمند چه کار می کنند. (۹۴/۸/۲۰)

۳۵. شما [بانوی ووشوکار کشورمان] با نمایش شخصیت و هویت زن مسلمان ایرانی نشان دادید که در میادین ورزشی نیز یک زن مسلمان می تواند با حفظ حجاب و حدود دینی، حضوری مقتدر و عزت‌آفرین داشته باشد. (۹۲/۸/۲۰)

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ»

منابع:

1- KHAMENEI.IR

۲- حضرت آیت ا... خامنه‌ای (مدظله العالی)، نقش و رسالت زن، عفاف و حجاب در سبک زندگی ایرانی-اسلامی، انتشارات

انقلاب اسلامی، چاپ ششم، تابستان ۱۳۹۶

تهیه کننده: حوزه بسیج شرکت ملی پالایش و پخش «با آرزوی بهترین‌ها» «ویرایش دوم، شهریور ۱۳۹۹»